

Berlin, Liegelstr. 13. 1900. febr. 28. án

Nagyon tisztelt Tanár Úr!

Bocsánatot kérek, hogy olyan sokáig vára-köntattam feleletre. Két hét óta ma van először egy nyugodt órám, a melyben válaszolhatok snives soraira.

Nedves levelet nagy gyönyörűséggel olvastam s hálás köszönettel vettem jóindulatának ezen újabb jelet. Nygancsak meglepett a tartalma, mert egészen minden egyébire gondoltam, csak erre a kérdésre nem.

Az ajánlat tetszik nekem, de sajnálatomra ^{kelly} érteitemem, hogy egyenest háztörvényezőbe Borsoklóba nem mehetek. Ez az instituczió mindig elloukerett

a természetemmel, ma pedig bizonyosan
vagyok már hozzá. Lehetéges azonban,
hogy párszáz táján Halleba és Lipszákba
megyek, s akkor Borsodba is elvitetem
s alkalmam lesz R. ékat is minden
bevallott és be nem vallott szél nélkül
meglátogatni. Akkor majd meglátom,
hogy lehet-e a dolgból valami.

A kötetek ígéretét ez inánt sem
tehetek.

Bemélem, hogy Tamás ír vitaz
Észjárásomat nem fogja rossz néven
venni.

Tegnapelőtt megtartottam az elős
vázmat a „Gesellschaft. J. Freunde”ban.
Nagy hallás, hogy nagyon tetőzött
s Hadith al-takwā-ból való beszé-

ssel kezdtem, beszélttem a Korán,
a Tradíció, a Kalám és a filozofu-
sok moráljáról, két عقود -ot is
elmondtam a Szamat-kandi-ból és
a عقود الربانيه -ből, írtam عقود الربانيه
egy prédikációjának a
bevezetését s a Közönség nagyon halas
vált érte. Egyet-mást javítottak és bő-
víttek még rajta, s talán a Sew. Qu. Kö-
nyvben fogom közzélni. Tamás is volt
az egyetlen újkori író, a kit említtem
alkalmam volt benne.

A NYK és NTW-ból való
írásokat nagyon köszönöm.

A Kaufmann - emlékkönyv szö-
mára való írással nem köszöntem

és ápril közepéig annyira el-
lesznek foglalva a programmév-
telkéréssel, hogy aligha írok rá
vél foglalkozni. Valószínűleg
egy segitek magamon, hogy az
50 példány stb, a melyeket kapok,
ajánlást nyomatok a bold. Kauf-
mann nevével.

Tiszteltetem a nagyszájos asztromj
és a fiukat, s maradvok Tánár
Wouak műséges tanítványa

Szveinet